

**ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ,
РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ ПОЛТАВІ**

(ТУ ДБР у м. ПОЛТАВІ)

ДРУГИЙ СЛІДЧИЙ ВІДДІЛ (з дислокацією у м. Харкові)

вул. Гоголя, б. 25, м. Полтава, 36014, тел.: (0532) 641018

E-mail: dbr@pl.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42334163

**ПОВІДОМЛЕННЯ
ПРО ПІДОЗРУ**

м. Харків

«15» лютого 2023 року

Старший слідчий другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Харкові) територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Полтаві, капітан Державного бюро розслідувань Кравченко Тетяна Олександрівна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62022170020001250 від 14.12.2022 за ознаками злочинів, передбаченого ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Беліку Олексію Сергійовичу,
08.03.1958 р.н., уродженцю с. Підлиман,
Борівського району, Харківської області,
громадянину України, з середньою
спеціальною освітою, який на момент
вчинення злочину займав посаду старшого
майстра лісу Борівського лісництва
ДП «Куп'янське лісове господарство»,
зареєстрованому за адресою: Харківська
обл., Борівський район, с. Н. Солоне,
вул. Леніна, 3, проживаючому за адресою:
Харківська обл., смт. Борова,
вул. Центральна (колишня Леніна), 269,
раніше не судимому, -

про те, що він підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові,

територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинений в умовах воєнного стану.

**ЗМІСТ ПІДОЗРИ ЗЛОЧИНУ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ
БЕЛІК О.С. ЗА Ч. 2 СТ. 111 КК УКРАЇНИ:**

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України, як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України – Конституції України.

Зокрема положення статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократично, соціальною, правовою унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто

Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Згідно зі статтею 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Законом України «Про оборону України» № 1932-XII від 06.12.1991 визначено, що обороноздатність держави - здатність держави до захисту у разі збройної агресії або збройного конфлікту. Вона складається з матеріальних і духовних елементів та є сукупністю воєнного, економічного, соціального та морально-політичного потенціалу у сфері оборони та належних умов для його реалізації.

Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

На території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі - рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним правовим діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування, як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями - № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та

про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується, як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Порушуючи вказані норми Президент рф Путін В.В., а також інші представники влади рф, діючи всупереч вимогам пп. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил рф на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою змін меж території та державного кордону України всупереч порядку, встановленому Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України від 24.02.2022 за № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб.

Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 07.11.2022 № 757/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким внесено часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX (зі змінами, внесеними Указом від 14.03.2022 № 133/2022, затвердженим Законом України від 15.03.2022 № 2119-IX, Указом від 18.04.2022 № 259/2022, затвердженим Законом України від 21.04.2022 № 2212-IX, Указом від 17.05.2022 № 341/2022, затвердженим Законом України від 22.05.2022 № 2263-IX, та Указом від 12.08.2022 № 573/2022, затвердженим Законом України від 15.08.2022 № 2500-IX), строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 21.11.2022 строком на 90 діб.

У частині 2 статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» зазначено, що Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада

Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Частиною 1 статті 10 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» передбачено, що у період воєнного стану не можуть бути припинені повноваження Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також судів, органів прокуратури України, органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, та органів, підрозділи яких здійснюють контррозвідальну діяльність.

Відповідно до Закону України № 2265-IX від 22.05.2022 «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» визначено, що Російська Федерація (далі – РФ) є державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення, використання заборонених методів війни, руйнування цивільних об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, штучне створення гуманітарної катастрофи в Україні або окремих її регіонах.

Статтею 19 Конституції України передбачено, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до ст. 7 Лісового кодексу України ліси, які знаходяться в межах території України, є об'єктами права власності Українського народу та згідно ст. 1 цього ж кодексу перебувають під охороною держави.

Станом на 24.02.2022 Белік О.С. на підставі Наказу № 124-п від 30.11.2017 займав посаду старшого майстра лісу Борівського лісництва ДП «Куп'янське лісове господарство».

Відповідно до Положення про державну лісову охорону, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України №976 від 16.09.2009, старший майстер лісу відноситься до посадових осіб державної лісової охорони. Згідно ст. 89 Лісового кодексу України державна лісова охорона здійснює захист лісів на території України та має статус правоохоронного органу.

Таким чином, перебуваючи на займаній посаді старшого майстра лісу Борівського лісництва ДП «Куп'янське лісове господарство», Белік О.С. є службовою особою зі складу державної лісової охорони, а отже є працівником правоохоронного органу.

У період збройного конфлікту збройними силами країни агресора РФ в період часу з березня 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений) по 23.09.2022 було окуповано смт. Борова Ізюмського району Харківської області та наближені до нього населені

пункти, що входять до території обслуговування Борівського лісництва ДП «Куп'янське лісове господарство».

Встановлено, що в період часу з початку травня 2022 року (більш точна дата органом досудового розслідування не встановлена) по 23.09.2022 Белік О.С., будучи громадянином України, займаючи посаду старшого майстра лісу Борівського лісництва ДП «Куп'янське лісове господарство», будучи працівником правоохоронного органу України, протиправно, умисно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, без отримання будь-яких вказівок від керівництва Харківського обласного управління лісового та мисливського господарства, діючи умисно та протиправно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, погодився на пропозицію невстановлених в ході досудового розслідування представників окупаційної влади, добровільно, без будь якого примусу, зайняти посаду «старшого мастера леса Боровского лесничества» незаконно створеного на базі ДП «Куп'янське лісове господарство» підприємства – «ГП «Купянское лесное хозяйство» Военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области» та почав виконувати організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, керуючи роботою підлеглих йому працівників щодо заготівлі та реалізації деревини, яка знаходилась на ввірених йому ділянках та складах ДП «Куп'янське лісове господарство» та перебувала на балансі підприємства. У подальшому деревина, що перебувала на балансі підприємства ДП «Куп'янське лісове господарство» передавалась на потреби окупаційної адміністрації.

Перебуваючи на вказаній посаді, Белік О.С. використав свої знання та досвід співробітника державної лісової охорони та Борівського лісництва ДП «Куп'янське лісове господарство», з метою забезпечення становлення і функціонування на території тимчасово окупованого смт. Борова Ізюмського району Харківської області та навближених до нього населених пунктів, що входять до території обслуговування Борівського лісництва ДП «Куп'янське лісове господарство», використовуючи статус «старшого мастера леса Боровского лесничества ГП «Купянское лесное хозяйство» Военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области» серед іншого забезпечував функціонування лісництва, організовував незаконну заготівлю та надання лісоматеріалів окупаційній владі для облаштування бліндажів та інших фортифікаційних споруд, що використовувалися військовими держави-агресора проти Збройних сил України під час збройного конфлікту.

У період часу з початку травня 2022 року (більш точна дата під час досудового розслідування не встановлена) по 23.09.2022 Белік О.С., перебуваючи за місцем розташування структурного підрозділу ДП «Куп'янське лісове господарство» - Борівського лісництва за адресою: Харківська обл., Ізюмський р-н, смт. Борова, вул. Підлиманська, 26 у приміщенні якого здійснював свою діяльність структурний підрозділ «Боровское лесничество» незаконно створеного органу виконавчої влади

«ГП «Купянское лесное хозяйство» Военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области», будучи громадянином України, працівником правоохоронного органу, розуміючи протиправність своїх дій, діючи умисно та протиправно, добровільно зайняв посаду «старшого мастера леса Боровского лесничества» незаконно створеного на базі ДП «Куп'янське лісове господарство» підприємства – «ГП «Купянское лесное хозяйство» Военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области» та виконував організаційно-розпорядчі та адміністративно - господарські функції, керуючи діяльністю підлеглих йому працівників у структурному підрозділі незаконно створеного органу окупаційної влади – «Боровском лесничестве «ГП «Купянское лесное хозяйство» Военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области» щодо заготівлі та реалізації деревини, яка знаходилась на ділянках та складах Борівського лісництва ДП «Куп'янське лісове господарство» та перебувала на балансі підприємства та передачі її на потреби окупаційної адміністрації, здійснивши тим самим, перехід на бік ворога в період збройного конфлікту з РФ, в умовах воєнного стану, тобто діяння на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, Белік О.С. підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинений в умовах воєнного стану.

ПРАВОВА КВАЛІФІКАЦІЯ ЗЛОЧИНУ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ БЕЛІК О.С. ЗА Ч. 2 СТ. 111 КК УКРАЇНИ:

Дії Беліка О.С. кваліфіковано за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України – державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинений в умовах воєнного стану.

СТИСЛИЙ ВИКЛАД ФАКТИЧНИХ ОБСТАВИН ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО Ч. 2 СТ. 111 КК УКРАЇНИ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ БЕЛІК О.С.

Громадянин України Белік О.С. в період часу з початку травня 2022 року (більш точна дата органом досудового розслідування не встановлена) по 23.09.2022, будучи громадянином України, займаючи посаду старшого

майстра лісу Борівського лісництва ДП «Куп'янське лісове господарство», будучи працівником правоохоронного органу України, протиправно, умисно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, без отримання будь-яких вказівок від керівництва Харківського обласного управління лісового та мисливського господарства, діючи умисно та протиправно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, погодився на пропозицію невстановлених в ході досудового розслідування представників окупаційної влади, добровільно, без будь якого примусу, зайняв посаду «старшого мастера леса Боровского лесничества» незаконно створеного на базі ДП «Куп'янське лісове господарство» підприємства – «ГП «Купянское лесное хозяйство» Военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области» та почав виконувати організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, керуючи роботою підлеглих йому працівників щодо заготівлі та реалізації деревини, яка знаходилась на ввірених йому ділянках та складах ДП «Куп'янське лісове господарство» та перебувала на балансі підприємства. У подальшому деревина, що перебувала на балансі підприємства ДП «Куп'янське лісове господарство» передавалась на потреби окупаційної адміністрації.

Перебуваючи на вказаній посаді, Белік О.С. використав свої знання та досвід співробітника державної лісової охорони та Борівського лісництва ДП «Куп'янське лісове господарство», з метою забезпечення становлення і функціонування на території тимчасово окупованого смт. Борова Ізюмського району Харківської області та навближених до нього населених пунктів, що входять до території обслуговування Борівського лісництва ДП «Куп'янське лісове господарство», використовуючи статус «старшого мастера леса Боровского лесничества ГП «Купянское лесное хозяйство» Военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области» серед іншого забезпечував функціонування лісництва, організовував незаконну заготівлю та надання лісоматеріалів окупаційній владі для облаштування бліндажів та інших фортифікаційних споруд, що використовувалися військовими держави-агресора проти Збройних сил України під час збройного конфлікту.

У період часу з початку травня 2022 року (більш точна дата під час досудового розслідування не встановлена) по 23.09.2022 Белік О.С., перебуваючи за місцем розташування структурного підрозділу ДП «Куп'янське лісове господарство» - Борівського лісництва за адресою: Харківська обл., Ізюмський р-н, смт. Борова, вул. Підлиманська, 26, у приміщенні якого здійснював свою діяльність структурний підрозділ «Боровское лесничество» незаконно створеного органу виконавчої влади «ГП «Купянское лесное хозяйство» Военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области», будучи громадянином України, працівником правоохоронного органу, розуміючи протиправність своїх дій, діючи умисно та протиправно, добровільно зайняв посаду «старшого мастера леса Боровского лесничества» незаконно створеного на базі ДП «Куп'янське

лісове господарство» підприємства – «ГП «Купянское лесное хозяйство» Военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области» та виконував організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, керуючи діяльністю підлеглих йому працівників у структурному підрозділі незаконно створеного органу окупаційної влади – «Боровском лесничестве «ГП «Купянское лесное хозяйство» Военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области» щодо заготівлі та реалізації деревини, яка знаходилась на ділянках та складах Борівського лісництва ДП «Куп'янське лісове господарство» та перебувала на балансі підприємства та передачі її на потреби окупаційної адміністрації, здійснивши тим самим, перехід на бік ворога в період збройного конфлікту з РФ, в умовах воєнного стану, тобто діяння на шкоду суверенітету та територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

**Старший слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Харкові)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Полтаві**

Тетяна КРАВЧЕНКО

**«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор другого відділу
процесуального керівництва
управління процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях
слідчих територіального управління
Державного бюро розслідувань
Харківської обласної прокуратури**

Сергій БАСОВ

Про підозру мені повідомлено, суть підозри мені роз'яснено.

Підозрюваний

«__» год. «__» хвилини «__» _____ 2023 року

Підозрюваному Белік О.С. роз'яснені наступні процесуальні права підозрюваного:

Кримінальний процесуальний кодекс України
Стаття 42. Підозрюваний. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі, письмове повідомлення про підозру отримав.

Підозрюваний _____ **О.С. Бєлік**

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року.

Письмове повідомлення
про підозру вручив:

**Старший слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Харкові)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Полтаві**

Тетяна КРАВЧЕНКО